

"எதிர் காலத் திலே வதை தியர் கள் தமது சொந்தக் கிராமங் களிலே சவேயைற்றல் வணே டும் . தமது கிராமங் களிலே வாழ் ந்து மக் கள் பணியாற்றலே நோக் கமாகும் . அதற் கு இணங் க மறுப் பவர் கள் , வறே தொழிலதைத் தடிக் கொள் ளலாம் . ஈழத் தில் தமிழில் கற் க இணங் குபவர் மீ ண்டும் தமது கல் வியதைத் தொடரலாம்" என்றும் தாம் இறந் தபின் ஓர் நினைவுக் கல் இருக் குமாயின் "தமிழருக் கான மருத் துவ ஊழியர்" (medichl Evangelist to the Tamils) என அதில் பொறிக் குமாறும் வணே டிக் கொண் ட அமரிக் கரான வதை தியக் கலாநிதி சாமுவலே ஃபிஸ்க் கிநீ ன் பனே ற் மனிதாபிமானிகள் , கன் டி பரேன் பநாயகம் , ஓரநே றர் சூப் பிரமணியம் , காரத் திக் கசேன் பனே ற் சமுக உணர் வும் , கடமலை உணர் ச் சியும் கொண் ட ஆயிரம் , ஆயிரம் ஆசிரியர் கள் உருவாக் கிய பெருவிருட் சம் தமிழ் மக் களின் கல் வி. அரப் பணிப் பு என்ற ஓர் சொல் மட் டும் தான் அவர் களி டம் இருந் தது. அததைத் தவிர வறேந் த வசதியும் அவர் களி டம் இருக் கவில் லை. ஆனால் அயராது உழதைத் தார் கள் . கல் வி வளே ளம் தமிழ் சமுதாய வாழ் வு எங் கும் நிறைந் தது.

இன்று அந் தக் கல் லரிகளில் படித் தவர் கள் வளெந் தாட்களில் பழயை மாணவர் சங் கங் கள் வதைத் திருக் கிறார் கள் . ஆண் டு தனே றும் ஒன் றுகுட் டல் களை நடத் தி நிதி திரட் டி தங் கள் கல் லரிகளிற் கு அனுப் புகிறார் கள் . ஆனால் பழயை மாணவர் கள் கல் லரியின் ஒன் றுகுட் டல் மட் டும் என்றால் வரமாட் டார் கள் , காசு தரமாட் டார் கள் என்றும் காரணங் களை சொல் லிக் கொண் டு தனே னிந் திய சினிமா கனோளிகளை பெரும் பணம் கொட் டுத் து கப் பிட் டு கலசைச் சவேயையும் , கல் விச் சவேயையும் செய் கிறார் களாம் .

நபற் றி எழுபத் தைந் து வருடங் கள் பழமை வாய் ந் த பருத் தித் துறலை ஹாட் டி கல் லரியின் பிரித் தானிய பழயை மாணவர் சங் கம் சினிமாக் காரர் களை கப் பிட் டு பாட் டுக் கச்சரே வதைத் தால் தான் பழயை மாணவர் களிற் கு பழயை நினைப் பு வந் து பணம் தருவார் கள் என்று சொல் கிறதும் . நபற் றாண் டு பழமை வாய் ந் த யாழ் ப் பாணம் இந் துக் கல் லரியின் பிரித் தானிய பழயை மாணவர் சங் கம் திண் டுக் கல் லியனோனிக் கு இந் தியப் பணம் பல லட் சம் கொட் டுத் து கப் பிட் டு வையகம் புகழ் ந் திட வதைத் திருக் கிறதும் . லியனோனியின் பனே ன் பனே ற் இரண் டு மணித் தியால நிகழ் ச் சியிற் கு கொட் டுக் கப் பட் ட மிகச் சிறு தொகைதான் இந் த பல ஆயிரம் பவண் டுகள் . யாரனே படித் த பாட் டுக் களை தனது கர் ண கட் டரமான குரலில் திருப் பிப் பாடுவதற் கும் , சில அசட் டு ஜனோக் குகளை சொல் லுவதற் கும் இந் தியாவில் இருந் து இங் கிலாந் திற் கு அவரைக் கப் பிட் டு இருக் கிறதும் மதெத் தப் படித் த மதோவிகள் கப் பிட் டம் .

இந்த வளர்ச்சிப் பணிகளில் மாணவர்கள் சங்கங்கள் இந்த ஊதாரித்தனத்திற்கும், கோமாளித்தனத்திற்கும் சொல்லும் காரணம் இந்த நிகழ்ச்சிகளில் சேர்க்கப்படும் பணம் கல்லறிகளின் வளர்ச்சிக்கு என்பது தான். ஆனால் பத்து லட்சம் சேர்ந்தால் அந்த பத்து லட்சத்தை சினிமா காரர்களிற்கு கலசைச் சேவைக்கு கொடுக்கிறார்கள். மலேயம் சில லட்சங்கள் மண்டபத்திற்கும் மற்றச் சிலவகுகளிற்கும் போய்விடும். அரசியல்வாதி அடித்த பிறகு மிஞ்சும் அற்புத பணம் அபிவிருத்தி வலைகைக்கு போவது போல ஒரு சொற்புத்தொகை கல்லறிக் கு போய்ச் சேர்கிறது.

வயலிலே வலை சயெ்து விட்டு அவசரம் அவசரமாக ஓடி வரும் மாணவர்கள், எட்டியும் எட்டாத சகைகளில் வீட்டுகளிற்கு பால் கொண்டு போய் கொடுத்து விட்டு வரும் மாணவர்கள், கடற்கரைக்கு போய் தகப்பனிற்கு காலசை சாப்பாடு கொடுத்து விட்டு வரும் மாணவர்கள் என்று தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சகல மட்டங்களசைச் சேர்ந்தவர்களும் அன்றகைக்கு எந்தப் பாடசாலையிலும் படிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஏன்னில் கல்வி அன்றகைக்கு உண்மையான இலவசக கல்வியாக இருந்தது. பாடசாலை வசதிக் கட்டணம் என்று ஒரு தவணகைக்கு புத்து ரப்பா வாங்குவார்கள். அதகைக் கூட கட்ட முடியவில்லை என்று ஏழதை தாயே, தகப்பனே வந்து சொன்னால் "சரி வசதி வரும் போது கட்டங்கள்" என்று அதிபர்கள் சொல்வார்கள். இன்றகைக்கு அதே அரசு பாடசாலைகளில் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் கட்டினால் தான் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்க்க முடியும். டொன்பொஸ்கோ போன்ற ஆரம்ப பாடசாலைகளில் பாலர் வகுப்பிற்கே பணம் வாங்கித் தான் சேர்க்கிறார்கள்.

இதற்கு பாடசாலைகள் சொல்லும் காரணம் அரசு சம்பளத்திற்கு மட்டுமே பணம் கொடுக்கிறது. எங்களிற்கு வறூ வழியில்லாமல் தான் பணம் வாங்குகிறோம். வியோனிக் கு இரண்டு மணித்தியாலத்திற்கு பல லட்சம் கொடுக்கும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தமது கணித ம்ளையை பாவித்து இந்த பிரச்சனைகளை தீர்த்து வகை கலாம். தனது வாழ்க்கையை தமிழ் மக்களிற்கு அர்ப்பணித்த சிவகுமாரன் போன்ற தியாகிகளை உருவாக்கிய யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லறியில் படித்த பழைய மாணவர்கள் கோமாளிகளை பார்த்தால் தான் பணம் தருவார்கள் என்பது இந்த சங்கங்களின் நிருவாக குழுவினர் பழைய மாணவர்களிற்கு சயெயும் அவமரியாதை.

வன்னியிலே போரிலே அழிந்த பாடசாலைகள் மரத்தடியிலும், மாட்டுக்கொட்டகை போன்ற கட்டிடங்களிலும் நடக்கின்றன. பற்றேரெ இழந்த சின்னஞ்சிறு குஞ்சுகள் பட்டினியோடு பாடசாலைக்கு வருகிறார்கள். போர்தின்ற வாழ்க்கையிலிருந்து மீண்டு வர அபயக் குரல் எழுப்புகிறார்கள். தமிழ்ச் சினிமா குப்பகைளிற்கு பணத்தை கொட்டும் கட்டடங்களிற்கு இவர்களின் குரல் கேட்கவில்லையா!!